



TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Amruševa 2/II
HR-10000 Zagreb

U Zagrebu, 19. listopada 2022. godine

Poslovni broj: St-28/2017

Naš znak: 236623 / ZABA01

Stečajni / Razlučni vjerovnik: **B2 KAPITAL d.o.o.** sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 41, osobni identifikacijski broj (OIB): 57509775367, zastupani po odvjetniku Miroslavu Lovriću iz Zagreba

Stečajni dužnik: Stečajna masa iza EKO METAL PRODUKT d.o.o. sakupljanje i prerada sekundarnih sirovina u stečaju (Krapina, Kardinala Stepinca 8, OIB: 57831331753), Jurdani (Općina Matulji), Obadi 90C, OIB: 06667817650

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske,
poslovni broj: 34 PŽ-3536/2022 od 12. rujna 2022. godine

1x

Stečajni / Razlučni vjerovnik:

1. Punomoćnik Stečajnog / razlučnog vjerovnika zaprimo je dana 20. rujna 2022. godine rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od dana 12. rujna 2022. godine kojim se u cijelosti odbija žalba Stečajnog / razlučnog vjerovnika podnesena protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu od dana 14. srpnja 2022. godine. Trgovački sud u Zagrebu je donio rješenje kojim troškovi unovčenja iznose 136.791,00 kn te se Stečajnom / Razlučnom vjerovniku nalaže platiti na ime troškova postupka u roku od 15 dana od pravomoćnosti rješenja navedeni trošak na račun stečajnog dužnika, dok je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske djelomočno uvažavajući žalbu stečajnog dužnika odredio da pored navedenog iznosa određenog od strane Trgovačkog suda u Zagrebu Stečajni /razlučni vjerovnik mora platiti još 13.050,00 HRK.

S obzirom na navedeno, punomoćnik Stečajnog /razlučnog vjerovnika ovim putem sukladno članku 388. Zakona o parničnom postupku u otvorenom roku podnosi prijedlog za dopuštenje revizije sukladno članku 385.a Zakona o parničnom postupku, budući da odluka drugostupanjskog suda (Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske) odstupa od prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske te iz razloga što praksa viših sudova (Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske) nije jedinstvena.

2. Stečajni / razlučni vjerovnik je podneskom od dana 31. ožujka 2022. godine osporavao prijedlog stečajnog upravitelja kojim isti dostavlja obračun troškova stečajnog postupka u ukupnom iznosu od 160.519,80 HRK. Neovisno o navedenom, Trgovački sud u Zagrebu je dana 14. srpnja 2022. godine donio rješenje kojim se sukladno članku 254. stavku 3. Stečajnog zakona obračunavaju troškovi stečajnog postupka u ukupnom iznosu od 136.791,00 HRK u odnosu na kojeg je Stečajni / razlučni vjerovnik u otvorenom roku podnio žalbu. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je donio rješenje kojim se u cijelosti odbija žalba Stečajnog / razlučnog vjerovnika te se djelomično prihvaća žalba stečajnog dužnika na način da pored iznosa 136.791,00 HRK Stečajni /razlučni vjerovnik mora platiti još 13.050,00 HRK.

Odvjetnik Miroslav Lovrić
M: +385 91 333 0034

Radnička cesta 41, Zagreb
OIB: 22006769629

miroslav@lovric-odvjetnik.hr
PDV ID: HR22006769629

račun otvoren u ZAGREBAČKOJ BANCI d.d. IBAN:HR5923600001102990770

Prilikom osporavanja obračuna nagrade stečajnog upravitelja, Stečajni / razlučni vjerovnik se pozivao na praksu Vrhovnog suda Republike Hrvatske od dana 8. rujna 2020 godine pod poslovnim brojem REV-895/2020. Međutim, niti Trgovački sud u Zagreb niti Visoki trgovački sud Republike Hrvatske nisu uzeli u obzir navedeno stajalište sadržano u rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Valja naglasiti kako niti praksa Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske nije jedinstvena po pitanju obračuna troškova stečajnog upravitelja u slučaju prodaje nekretnine u ovršnom postupku.

3. Naime, u ovršnom postupku koji se vodi pod poslovnim brojem Ovr-2173/2020 pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu protiv stečajnog dužnika kao I-ovršenika i II-ovršenika gospođe Mirjane Kolaković doneseno rješenje o dosudi nekretnine i to z.k.č.br. 6746/1 zgrada br. 38/C, dvorište, skladišna hala 1, skladišna hala 2, Struge 3, površine zemljišta 4325 m², ukupne površine zemljišta 4325 m², upisano u zk. ul .br. 24974, k.o. Grad Zagreb. Stečajni dužnik je upisan na ½ dijela predmetne nekretnine (dalje u tekstu. „Nekretnina“) dok je na drugoj polovici iste nekretnine upisana gospođa Mirjan Kolaković.

Dokaz: Rješenje o dosudi od dana 24. veljače 2022 godine pod poslovnim brojem Ovr-2173/2020

S obzirom da je stečajni dužnik suvlasnik Nekretnine, Trgovački sud u Zagrebu je utvrdio kako stečajnu masu čini polovica predmetne Nekretnine, a budući da je cijela Nekretnina preuzeta od strane Stečajnog / razlučnog vjerovnika za iznos od 2.660.000,00 kn stečajni upravitelj kao i Trgovački sud u Zagrebu je nagradu obračunao uzimajući u obzir polovicu ukupnog iznosa za koji je unovčena cijela Nekretnina, odnosno osnovica obračuna nagrade stečajnom upravitelju predstavlja iznos 1.330.000,00 HRK. Valja naglasiti kako je Nekretnina preuzeta od strane Stečajnog /razlučnog vjerovnika za iznos od 2.660.000,00 kn te je isti u cijelosti oslobođen polaganja kupovnine sukladno odredbama ovršnog zakona dok je platio samo 7.000,00 kn što se odnosi na prioritetne troškove ovršnog postupka I-ovrhovoditelja, društva CE-ZA-R d.o.o. Slijedom navedenog, Trgovački sud u Zagrebu je sukladno Uredbi o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima obračunao 123.100,00 HRK uvećano za doprinos za zdravstveno osiguranje od 7,5%, što ukupno iznosi 132.332,50 HRK.

4. Stečajni / razlučni vjerovnik se protivio takvom načinu obračuna stečajnog upravitelja te je u prilog svoje tvrdnje Trgovačkom sudu u Zagrebu dostavio pravno stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženo u rješenju poslovni broj Rev 895/20-2 od 8. rujna 2020. godine. Prema navedenom stajalištu proizlazi da „u situaciji kada je ovršni sud donio rješenje o ovrsi, proveo zabilježbu ovrhe u zemljišnoj knjizi, odredio vrijednost nekretnine koja se prodaje, donio zaključak o prodaji, odredio uvjete prodaje, odredio visinu jamčevine, proveo javnu dražbu ili neposredno prodao nekretninu, donio rješenje o dosudi, odredio brisanje tereta i prava na nekretnini koja je bila prodana u ovršnom postupku, donio zaključak o predaji nekretnine, **nisu nastali nikakvi troškovi unovčenja nekretnine u stečajnom postupku.** Čak štoviše kada bi se prihvatilo shvaćanje revidenta vjerovnici, osim što moraju snositi troškove ovršnog postupka, morali bi platiti i troškove koji nisu niti nastali, niti su učinjeni u okviru ovršnog postupka, a nisu nastali niti u stečajnom postupku.“

Dokaz: Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske od dana 8. rujna 2020 godine pod poslovnim brojem REV-895/2020

Trgovački sud u Zagrebu prilikom donošenja Rješenja nije niti uzeo u obzir pravno stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženo u rješenju poslovni broj Rev 895/20-2 niti je na bilo koji način obrazložio zašto se ista ne može primijeniti na okolnosti konkretnog slučaja.

Čak štoviše, Trgovački sud u Zagrebu u obrazloženju Rješenja navodi kako nije sporno da je Nekretnina unovčena u sklopu ovršnog postupka, međutim navedenu činjenicu Trgovački sud u Zagrebu smatra kako nije od utjecaja prilikom donošenja Rješenja. Iako se Naslovni sud poziva na

članak 7. i 15. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima, Naslovni sud je trebao uzeti u obzir i članak 5. predmetne Uredbe koji propisuje da je potrebno uzeti u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase. Budući da je ovršni sud proveo unovčenje Nekretnine, stečajni upravitelj nije poduzimao radnje kako u vezi unovčenja nekretnine tako i njezinog održavanja. Naime, tome u prilog govori i činjenica da je Nekretnina devastirana za vrijeme trajanja stečajnog postupka, a što je vidljivo iz slika koje je Stečajni / razlučni vjerovnik dokazao dostavom slika Nekretnine za razdoblje od 2018. godine do 2022. godine.

5. Trgovački sud u Zagrebu je u svom rješenju od dana 14. srpnja 2022. godine naveo kako „*nije osnovan navod razlučnog vjerovnika B2 KAPITAL d.o.o. da je nekretnina prodana izvan stečajnog postupka i da stoga nagrada za rad stečajnog upravitelja nije trošak unovčenja.*”

U konkrentom slučaju ovršni postupak protiv stečajnog dužnika kao I-ovršenika pokrenut prijedlogom za ovrhu 13. travnja 2015. godine, rješenje o ovrsi je doneseno dana 21. svibnja 2015. godine, dok je zabilješka ovrhe provedena u zemljišnim knjigama dana 8. lipnja 15 pod poslovnim brojem Z-22384/2015. Sukladno članku 169. stavku 5. Stečajnog zakona koji je stupio na snagu 1. rujna 2015. godine, nakon otvaranja stečajnog postupka ovršni postupci se prekidaju, a prekinute postupke ovrhe nastaviti će sud koji vodi stečajni postupak primjenom pravilo o unovčenju predmeta na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku. Članak 441. stavak 1. Stečajnog zakona propisuje da će se stečajni postupak pokrenuti prije stupanja na snagu tog zakona dovršiti prema odredbama Stečajnog zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja, dok je odredbom članka 441. stavka 2. Stečajnog zakona propisano da se odredbe članka 169. stavka od 5. do 8. iznimno primijenjuju na postupke koji su u tijeku, osim ako su radnje na koje se odnose započete prije stupanja na snagu tog zakona. Članak 98. stavak 5. Stečajnog zakona propisuje da će prekinute postupke ovrhe koji su pokrenuli razlučni vjerovnici prije otvaranja stečajnog postupka, nastaviti i provesti ovršni sud po pravilima ovršnog postupka. S obzirom da je ovršni postupak pokrenut prije stupanja na snagu Stečajnog zakona 1. rujna 2015. godine, u konkrentom slučaju je mjerodavan članak 98. stavak 5. Stečajnog zakona iz 1996 godine te je mjerodavan Općinski građanski sud u Zagrebu proveo ovršni postupak. Navedeno stajalište je potvrdio i Županijski sud u Zagrebu dana 9. studenog 2020. godine.

Dokaz: Rješenje Županijskog suda u Zagrebu od dana 9. studenog 2020 godine pod poslovnim brojem GŽ Ovr-1484/2019

6. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je u točki 7. Rješenja na stranici 3. naveo kako „*Iz spisa proizlazi kako je jedina nekretnina stečajnog dužnika prodana u ovršnom postupku pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu.*” Stečajni / razlučni vjerovnik posebno upućuje na točku 9. Rješenja u kojem se Visoki trgovački sud Republike Hrvatske očituje na naveode koje je Stečajni / razlučni vjerovnik iznio u svojoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu. Tako je u predmetnoj točki 9. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske naveo: „*Neosnovano je pozivanje žalitelja na priloženu odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske jer se ne radi o obvezujućem pravnom shvaćanju donesenom na sjednici Građanskog odjela toga suda, nego stavu izraženom u jednoj odluci, za koji ovaj sud nalazi kako se ne može primijeniti na ovaj slučaj.*” Stečajni / razlučni vjerovnik naglašava kako je ustavna zadaća Vrhovnog suda Republike Hrvatske osigurati jedinstvenu primjenu zakona i ravnopravnost građana, a što zasigurno Visoki trgovački sud Republike Hrvatske nije postigao donošenjem Rješenja koje je u suprotnosti s predmetnim rješenjem Vrhovnog suda RH. Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske predstavlja praksu koja se i odnosi na Visoki trgovački sud Republike Hrvatske. Nije nužno da Vrhovni sud Republike Hrvatske mora donijeti obvezujuće pravno shvaćanje kako bi isto bilo obvezujuće za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske. Upravo je svrha izvanrednog pravnog lijeka da se osigura jedinstvena praksa jer Zakon o parničnom postupku predviđa mogućnost podnošenja prijedloga ukoliko je prakse različita od prakse Vrhovnog suda i od prakse viših sudova u konkrentom slučaju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske. S tim u vezi, Stečajni / razlučni vjerovnik upućuje i na rješenje Visokog trgovačkog suda

Republike Hrvatske od dana 4. siječnja 2022. godine pod poslovnim brojem PŽ-5975/2021. U konkrentom slučaju, nekretnina stečajnog dužnika se prodavala u sklopu ovršnog postupka te je rješenjem o dosudi Općinskog suda u Dubrovniku poslovni broj Ovr-446/2013 od 7. lipnja 2021. prodana nekretnina stečajnog dužnika razlučnom vjerovniku koji je oslobođen plaćanja kupovnine. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u točki 2. Rješenja od dana 4. siječnja 2022. godine je naveo kako prvostupanjskim rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku „*zatražena nagrada stečajnog upravitelja u iznosu od ukupno 270.637,33 kn nije osnovana zato što nije bilo namirenja vjerovnika u naknadnoj diobi. Odluka se temelji na odredbi članka 164.a stavka 1. i članka 170. Stečajnog zakona te na stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u odluci poslovni broj Rev-895/2020-2 od 8. rujna 2020. godine*“ te je Visoki trgovački sud potvrdio navedeno shvaćanje prvostupanjskog suda kao pravilno, pozivajući se pri tome na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-895/2020 od 8. rujna 2020. godine.

Dokaz: Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od dana 4. siječnja 2022. godine pod poslovnim brojem PŽ-5975/2021

Iz navedenog proizlazi kako je viši sud i to Visoki trgovački sud u činjenično istim slučajevim odlučio na različite načine te u jednom slučaju (PŽ-5975/2021) uzeo u obzir stajalište izraženo u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-895/2020 od 8. rujna 2020. godine dok u drugom slučaju (PŽ-3536/2022) Visoki trgovački sud nije niti uzeo u obzir navedenu praksu Vrhovnog suda Republike Hrvatske ističući kako se „*...ne radi o obvezujućem pravnom shvaćanju donesenom na sjednici Građanskog odjela toga suda, nego stavu izraženom u jednoj odluci, za koji ovaj sud nalazi kako se ne može primijeniti na ovaj slučaj.*“

7. Nadalje, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je u rješenju od dana 12. rujna 2022. godine u točki 9. naveo kako „*Ovdje se još napominje da žalitelj ne osporava konkretno bilo koji od iznosa koje je stečajni upravitelj naveo u troškovima provedbe stečajnog postupka nego uopćeno navodi da je ukupni iznos tih troškova previsoko određen odnosno da nema zakonske obveze razlučnog vjerovnika da plati troškove provođenja stečajnog postupka.*“ Navdenu je potpuno pogrešno budući je u žalbi navedeno kako „*Stečajni /razlučni vjerovnik naglašava kako s obzirom na činjenicu kako se Nekretnina unovčila u ovršnom postupku koji je pokrenut prije otvaranja stečajnog postupka nad Stečajnim dužnikom, a uzimajući u obzir stajalište Vrhovnog suda, nisu nastali troškovi unovčenja nekretnine koji se odnose na nagradu stečajnom upravitelju, budući da stečajni upravitelj nije proveo radnje u vezi unovčenja Nekretnine, već je to proveo Općinski građanski sud u Zagrebu kao ovršni sud koji je vodio ovršni postupak.*“ Iz navedenog nedvojbeno proizlazi kako je Stečajni / razlučni vjerovnik osporavao nagradu stečajnom upravitelju koja je određena u iznosu od 123.100,00 kn uvećano za 7,5% doprinosa za zdravstveno osiguranje odnosno ukupno 132.332,50 kn.

8. S obzirom na navedeno, a u svrhu osiguranja jedinstvene primjene prava, Stečajni / razlučni vjerovnik postavlja slijedeće pitanje koje je važno za odluku u sporu:

„Ako se nekretnina stečajnog dužnika na kojoj stečajni / razlučni vjerovnik ima upisano založno pravo na temelju kojeg ima prvenstvo namirenja prodaje u sklopu ovršnog postupka budući je ovršni postupak pokrenut prije otvaranja stečajnog postupka i prije stupanja na snagu Stečajnog zakona 1. rujna 2015. godine, slijedom čega je nadležni ovršni sud donio rješenje o ovrši, proveo zabilježbu ovrhe u zemljišnoj knjizi, odredio vrijednost nekretnine koja se prodaje, donio zaključak o prodaji, odredio uvjete prodaje, odredio visinu jamčevine, proveo javnu dražbu ili neposredno prodao nekretninu, donio rješenje o dosudi, odredio brisanje tereta i prava na nekretnini koja je bila prodana u ovršnom postupku, da li stečajni upravitelj ima pravo obračunati i naplatiti trošak nagrade stečajnom upravitelju i da li je stečajni sud dužan u tom slučaju naložiti stečajnom / razlučnom vjerovniku plaćanje troška unovčenja nekretnine koja se između ostalog sastoji od nagrade stečajnom upravitelju?

9. Slijedom naprijed navedenog, stečajni / razlučni vjerovnik predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske prihvatiti ovaj prijedlog za dopuštenje revizije kao osnovan te dopustiti podnošenje revizije u ovoj pravnoj stvari.

B2 KAPITAL d.o.o.
zastupano po punomoćniku:

Odvjetnik Miroslav Lovrić